

Datum van inontvangstneming : 07/01/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-761/24 – 1

Zaak C-761/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

5 november 2024

Verwijzende rechter:

Budapest Környéki Törvényszék (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 oktober 2024

Verzoekende partijen:

HM

JD

Verwerende partijen:

AXA Bank Belgium SA

OTP Bank Nyrt.

OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.

De Budapest Környéki Törvényszék (voor het gebied rond Boedapest bevoegde rechter in eerste aanleg, Hongarije),

[OMISSIS]

geeft in de procedure inzake een vordering tot ongeldigverklaring van een leningsovereenkomst in vreemde valuta, waarbij enerzijds HM [OMISSIS], eerste verzoeker, en JD [OMISSIS], tweede verzoekster (hierna samen: „verzoekers”), en anderzijds AXA Bank Belgium SA ([OMISSIS], Brussel [OMISSIS]), eerste

verweerster, OTP Bank Nyrt. ([OMISSIS], Boedapest [OMISSIS]), tweede verweerster, en OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. ([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS]), derde verweerster (hierna samen: „verweersters”) partij zijn, de volgende

BESCHIKKING:

Onverminderd de schorsing van de behandeling en overeenkomstig punt 27 van de beschikking van 9 april 2024, AXA Bank Europe e.a. (C-628/23, niet gepubliceerd, EU:C:2024:317), brengt de Budapest Környéki Törvényszék de volgende wijzigingen aan in zijn verwijzingsbeslissing [OMISSIS] en herhaalt bij volledige beschikking zijn verzoek om een prejudiciële beslissing met de volgende prejudiciële vragen:

- 1) Staan artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten in de weg aan nationale rechtspraak of een uitlegging van het nationale recht volgens welke, in geval van volledige ongeldigheid van een consumentenovereenkomst omdat deze een oneerlijk contractueel beding bevat:
  - de rechtsgevolgen van de ongeldigheid van de rechtsbetrekking tussen de oorspronkelijke kredietgeverkredietgever en de consument als schuldenaar niet worden verholpen, omdat de nationale wetgeving voorziet in de mogelijkheid van een regeling tussen de oorspronkelijke kredietgever en een derde die leidt tot een wijziging van de partijen bij de overeenkomst[;]
  - de rechtsgevolgen van de ongeldigheid alleen worden verholpen tussen de consument en de rechtsopvolger die als gevolg van de overdracht van de overeenkomst als nieuwe partij tot de contractuele betrekking toetreedt, zodat de consument verplicht is om alle eventuele betalingen te verrichten aan de nieuwe partij bij de overeenkomst en niet aan de oorspronkelijke kredietgever en, omgekeerd, alleen van de nieuwe partij die tot de contractuele betrekking toetreedt het bedrag kan vorderen dat eventueel moet worden terugbetaald, ook al heeft hij geen enkele betaling aan die partij verricht[?]
- 2) Staat het begrip „verkoper”, zoals gedefinieerd in artikel 2, punt c), van richtlijn 93/13/EEG van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, in de weg aan nationale rechtspraak of een uitlegging van het nationale recht volgens welke de rechtsgevolgen van de ongeldigheid van een oneerlijke consumentenovereenkomst enkel kunnen worden bepaald tussen de huidige partijen bij de overeenkomst, dat wil zeggen tussen enerzijds de nieuwe kredietgever die tot de contractuele betrekking toetreedt als

gevolg van een wijziging van de partijen bij die overeenkomst en anderzijds de consument als schuldenaar[?]

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke overwegingen]

Motivering

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing:

- 1 Verzoek om het verhelpen van de volledige ongeldigheid van een consumentenkredietovereenkomst op grond van artikel 6 van richtlijn 93/13 en om een beslissing over de vraag of de rechtsgevolgen moeten worden toegepast op de oorspronkelijke kredietgever dan wel op zijn rechtsopvolger.
- 2 Met de gevraagde uitlegging van het Unierecht beoogt de nationale rechter een nuttig antwoord te verkrijgen, zodat hij kan beslissen of het nationale recht van toepassing is dan wel buiten toepassing dient te worden gelaten.

Toepasselijke bepalingen

3 Aangehaalde rechtspraak van de Unie

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie: artikel 38.

Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: „richtlijn”): artikelen 2, 6 en 7.

4 Aangevoerde bepalingen van nationaal recht:

§ 3, leden 1 en 2, van de Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény [wet nr. XXXVIII van 2014 tot regeling van bepaalde kwesties in verband met de beslissing die de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije) in het belang van de uniformisering van de rechtspraak heeft gegeven met betrekking tot leningsovereenkomsten die kredietinstellingen met consumenten hebben gesloten; hierna: „wet DH1”], luidt als volgt:

„1. Bedingen in met consumenten gesloten leningsovereenkomsten – met uitzondering van bedingen waarover individueel is onderhandeld – op grond waarvan de financiële instelling voor de vrijgave van de middelen voor de aankoop van het goed of voor de leasing de aankoopkoers toepast, terwijl zij voor de aflossing de verkoopkoers of een andere soort koers toepast dan die welke voor de vrijgave van de middelen wordt gehanteerd, zijn nietig.

2. In plaats van het krachtens lid 1 nietige beding – en onverminderd het bepaalde in lid 3 – wordt zowel voor de uitbetaling als voor de terugbetaling (van zowel de maandelijkse aflossingen als de kosten en vergoedingen die in vreemde

valuta zijn gesteld) de officiële wisselkoers toegepast die door de Nationale Bank van Hongarije voor de betrokken vreemde valuta is vastgesteld.”

§ 37, lid 1, van de Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (wet nr. XL van 2014 betreffende de regels inzake afrekening die zijn vastgesteld in [wet DH1] en betreffende verschillende andere bepalingen; hierna: „wet DH2”), bepaalt:

„De partijen kunnen met betrekking tot overeenkomsten die binnen de werkingssfeer van deze wet vallen – ongeacht de ongeldigheidsgrond – slechts vorderen dat de rechter de overeenkomst of bepaalde bedingen ervan [(hierna: „gedeeltelijke ongeldigheid’)] ongeldig verklaart indien zij tevens vorderen dat de rechter de rechtsgevolgen van de ongeldigheid toepast, namelijk vaststelt uitspraak doet over de geldigheid van de overeenkomst of over de werking daarvan tot de datum waarop de beslissing wordt gegeven. Bij gebreke daarvan – en nadat tevergeefs de gelegenheid is geboden om het gebrek te verhelpen – kan de rechter het verzoek niet ontvankelijk verklaren noch uitspraak doen over de grond van de zaak. Indien een partij vordert dat de rechter rechtsgevolgen verbindt aan de volledige of gedeeltelijke ongeldigheid, moet zij ook aangeven welk rechtsgevolg dient te worden toegepast. Wat de toepassing van de rechtsgevolgen betreft, moeten de partijen een nauwkeurige en becijferde vordering indienen die tevens de afrekening tussen partijen omvat.”

§ 17, lid 1, van de hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (wet nr. CCXXXVII van 2013 betreffende de kredietinstellingen en de financiële ondernemingen; hierna: „wet betreffende kredietinstellingen”) luidt: „Deposito’s en andere terugbetaalbare gelden, alsmede de portefeuille van raamovereenkomsten inzake betalingsdiensten, kunnen met toestemming van de toezichthoudende autoriteit uit hoofde van een regeling tussen de overdragende kredietinstelling en de overnemende kredietinstelling worden overgedragen. De regels van het burgerlijk wetboek inzake de overdracht van overeenkomsten moeten van toepassing zijn op portefeuilleoverdrachten, met de uitzondering dat een portefeuilleoverdracht er niet toe leidt dat de garanties van de overeenkomst tenietgaan en dat er geen wettelijke verklaring van de wederpartij bij de overeenkomst vereist is. De door de toezichthoudende autoriteit verleende toestemming treedt niet in de plaats van de toestemming van de Gazdasági Versenyhivatal [(mededingingsautoriteit, Hongarije)] uit hoofde van de tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény [(wet nr. LVII van 1996 inzake het verbod op oneerlijke of mededingingsbeperkende handelspraktijken)].”

Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (wet nr. V van 2013 tot vaststelling van het burgerlijk wetboek; hierna: „burgerlijk wetboek”):

§ 6:202 [Subrogatie]

„1. De houder van een recht kan dat recht laten overgaan op een derde, tenzij de verhandelbaarheid van het recht bij wet is uitgesloten of het recht door zijn aard duidelijk niet-verhandelbaar is.

2. Tenzij in deze wet anders is bepaald, is voor de verkrijging van een recht bij wijze van subrogatie een daartoe strekkende overeenkomst dan wel een andere rechtstitel en de subrogatie van het recht vereist. Krachtens de subrogatieovereenkomst treedt de nieuwe houder in de contractuele positie van de voormalige houder.

3. De desbetreffende bepalingen inzake de overdracht worden mutatis mutandis toegepast op de subrogatie.

4. De subrogatie van een in het openbare register ingeschreven recht vereist, naast de overdracht, dat de verandering van eigenaar in het register wordt ingeschreven.”

5 § 6:208 [Gevolgen van de overdracht van overeenkomsten]

„1. De partij die zich uit de contractuele betrekking terugtrekt, haar wederpartij en de partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, kunnen overeenkomen dat de waarde van de rechten en verplichtingen van eerstgenoemde overgaan op laatstgenoemde.

2. De partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, heeft dezelfde rechten en verplichtingen als de partij die zich uit de contractuele betrekking met de wederpartij terugtrekt. De partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, kan geen andere vorderingen verrekenen dan die welke de partij die zich uit de contractuele betrekking terugtrekt op haar wederpartij had. De wederpartij kan geen andere vorderingen verrekenen dan die welke zij had op de partij die zich uit de contractuele betrekking terugtrekt.

3. Garanties betreffende de rechten die worden overgedragen aan de partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, worden gehandhaafd. Garanties betreffende de nakoming van verplichtingen die worden overgedragen aan de partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, gaan teniet, tenzij de garant instemt met de overdracht van de overeenkomst.”

6 In punt 3 van arrest 2/2014 PJE van de Kúria is geoordeeld als volgt:

„3. De toepassing door de financiële instelling van de aankoopkoers op het moment van uitbetaling van de lening en de verkoopkoers op het moment van terugbetaling van de lening (verschillende wisselkoersen) is oneerlijk, omdat dit geen tegenprestatie voor een rechtstreeks aan de consument verleende dienst is en dus een ongerechtvaardigde kost voor de consument vormt. Deze bedingen zijn voorts oneerlijk omdat de toepassing ervan geen duidelijke, begrijpelijke en

transparante economische rechtvaardiging heeft voor de consument. Overeenkomstig de bepalingen van aanvullend recht in § 231, lid 2, van het burgerlijk wetboek wordt in consumentenkredietovereenkomsten in vreemde valuta de officiële wisselkoers van de Magyar Nemzeti Bank [(Nationale Bank van Hongarije)] een onderdeel van de overeenkomst en treedt deze als omrekeningskoers in de plaats van de aankoop- en verkoopkoersen, totdat zij wordt vervangen bij dwingende wettelijke bepaling.”

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 7 Verzoekers hebben met ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Rt, de rechtsvoorganger van eerste verweerster, in haar hoedanigheid van kredietgever (verkoper), een binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallende consumentenkredietovereenkomst gesloten (hierna: „litigieuze leningsovereenkomst”). Partijen in het geding betwisten niet dat de op 12 juni 2008 verleden notariële akte met als titel „hypothecaire leningsovereenkomst voor een in vreemde valuta luidende en deels in vreemde valuta terug te betalen lening” en de overeenkomst tussen partijen inhoudelijk overeenstemmen. Als zekerheid voor deze lening hebben partijen ook een hypotheekovereenkomst afgesloten met als onderpand de woning van eerste verzoeker in Érd (Hongarije), waarvan hij de enige eigenaar is.
- 8 De litigieuze leningsovereenkomst is een consumentenovereenkomst in vreemde valuta. De lening beliep 141 536 Zwitserse franken (CHF), hetgeen overeenkomt met maximaal 20 075 000 Hongaarse forint (HUF) (omgerekend op basis van de aankoopkoers van vreemde valuta van de bank op de dag van de verstrekking van de lening). De lening had een looptijd van 19 jaar, met als einddatum uiterlijk 12 mei 2028, het aantal aflossingen bedroeg 228 en de schuldenaar verplichtte zich om een vrijgaveprovisie ten belope van 75 000 HUF te betalen. Op de schuldenaar berustte de verplichting om de in de actuele aankondiging van de bank vermelde rente te betalen, waarvan de hoogte door de bank halfjaarlijks eenzijdig kon worden gewijzigd en die bij aanvang 4,65 % bedroeg. De schuldenaar moest elke maand administratiekosten betalen over het bedrag van de lening, waarvan de hoogte door de bank halfjaarlijks eenzijdig kon worden gewijzigd en die bij aanvang 1,9 % per jaar bedroeg. Het initiële jaarlijkse kostenpercentage (JKP) bedroeg 7,06 %.
- 9 De litigieuze leningsovereenkomst moet worden beschouwd als een herziene overeenkomst in de zin van de wetten DH. Volgens de op 4 maart 2015 door AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe [Hongaarse vestiging van AXA Bank Europe SA], de wettelijke vertegenwoordiger van eerste verweerster, opgestelde afrekening hadden verzoekers na de verrekening van de ten onrechte in rekening gebrachte bedragen en de omzetting ervan in HUF een opeisbare schuld van 42 815 836 HUF bij eerste verweerster.
- 10 Vanaf 10 juli 2008 stond ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság ingeschreven in het handelsregister en handelde zij

onder de naam AXA Kereskedelmi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság, aangezien AXA Holding SA in 2007 alle aandelen van ELLA Bank heeft gekocht.

- 11 AXA Kereskedelmi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság is door AXA Bank Europe SA overgenomen via een zogenaamde grensoverschrijdende fusie via overneming in de zin van tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesüléséről szóló 2007. évi CXL törvény (wet nr. CXL van 2007 betreffende grensoverschrijdende fusies van kapitaalvennootschappen). Als gevolg van de overneming werd AXA Bank Europe SA de algemene rechtsopvolger van AXA Bank. Tegelijkertijd heeft AXA Bank Europe SA een vestiging in Hongarije geopend.
- 12 AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe heeft in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van AXA Bank Europe SA op 31 oktober 2016 een overeenkomst betreffende portfeuilleoverdracht gesloten met OTP Bank Nyrt., waardoor de litigieuze leningsovereenkomst en alle daaruit voortvloeiende rechten en plichten op algemene titel zijn overgegaan op de rechtsopvolger van de kredietgever (verkoper).
- 13 Vervolgens is op 2 november 2016 tussen OTP Bank Nyrt. als cedent en OTP Faktoring Zrt. als cessionaris een overeenkomst tot overdracht van de schuld uit de litigieuze leningsovereenkomst gesloten.
- 14 AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe is op 31 juli 2017 opgehouden te bestaan en AXA Bank Europe SA heet sindsdien AXA Bank Belgium SA.
- 15 Verzoekers hebben op 21 oktober 2015 een vordering ingediend tegen AXA Bank Europe SA. AXA Bank Europe SA heeft op 13 december 2016 in het geding melding gemaakt van de rechtsopvolgingen. Met betrekking tot de eerste rechtsopvolging (van AXA aan OTP) heeft OTP Bank Nyrt. haar voornemen te kennen gegeven om in eigen naam te procederen. AXA Bank Europe SA heeft ermee ingestemd dat OTP Bank Nyrt. tot de procedure toetreedt en heeft verzocht dat zij uit het geding wordt verwijderd. Met betrekking tot de tweede rechtsopvolging (van OTP naar OTP Faktoring) heeft OTP Faktoring Zrt. haar voornemen te kennen gegeven om in eigen naam te procederen. OTP Bank Nyrt. heeft ermee ingestemd dat OTP Faktoring Zrt. tot de procedure toetreedt en heeft verzocht dat zij uit het geding wordt verwijderd. Verzoekers hebben geen toestemming gegeven tot de verwijderingen uit het geding. De verwijzende rechter heeft de verzoeken tot toetreding tot de procedure toegestaan en de verzoeken tot verwijdering uit het geding afgewezen.

Relevante [rechtspraak] van de lidstaat en van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”)

- 16 De nationale rechter van eerste aanleg wijst erop dat de litigieuze overeenkomst een consumentenkredietovereenkomst is waarbij artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van de richtlijn in aanmerking moeten worden genomen. Met name gelet op de omstandigheid dat de richtlijn door de lidstaat correct is omgezet door middel van

een wijziging die sinds 22 mei 2009 van kracht is, waren ten tijde van de sluiting van de litigieuze overeenkomst de desbetreffende bepalingen van de associatieovereenkomst, vastgesteld bij wet nr. I van 1994, van toepassing, en naar aanleiding van de toetreding van Hongarije tot de Europese Unie waren tevens reeds de desbetreffende bepalingen van de richtlijn rechtstreeks van toepassing.

- 17 In hun bij de nationale rechter van eerste aanleg ingediende verzoekschrift concluderen verzoekers dat zij niet kunnen worden gebonden door oneerlijke bedingen. Bovendien betogen zij dat de overeenkomst volledig komt te vervallen, omdat zij zonder de oneerlijke bedingen onmogelijk kan worden uitgevoerd. Zij verzoeken daarom dat de rechtsgevolgen van de ongeldigheid worden verholpen. Verweersters voeren aan dat de ongeldigheid reeds is verholpen door de wetten DH, zodat de verzoekende consumenten geen rechten hebben die zij in het geding kunnen doen gelden.
- 18 De verwijzende rechter baseert zijn beslissing primair op de rechtspraak van het Hof in zijn arrest van 30 april 2014, ██████ en ██████ ██████ (C-26/13, EU:C:2014:282), die nadien is gehandhaafd, omdat het in de litigieuze leningsovereenkomst toegepaste indexeringsmechanisme in wezen overeenstemt met dat van het aangehaalde arrest.
- 19 Naar aanleiding van het arrest in zaak C-26/13 heeft de Kúria beslissing 2/2014 PJE geweest, die de verwijzende rechter op grond van een wettelijke bepaling dwingend moet toepassen. In die beslissing in het belang van de uniformisering van het recht heeft de Kúria de toepassing van verschillende wisselkoersen als oneerlijk aangemerkt en daarom geoordeeld dat de oneerlijke bedingen moesten worden vervangen door bepalingen van aanvullend recht uit het burgerlijk wetboek. Uit het destijds van toepassing zijnde § 231, lid 2, van Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (wet nr. IV van 1959 tot vaststelling van het burgerlijk wetboek; hierna „oud burgerlijk wetboek”) [In een andere valuta of in goud uitgedrukte schulden worden omgerekend tegen de op de plaats en de dag van betaling toegepaste wisselkoers (prijs)], kan geen regel worden afgeleid die voorziet in de vervanging van de in de overeenkomst toegepaste koersen door de gemiddelde wisselkoers van de Nationale Bank van Hongarije voor de desbetreffende valuta. Integendeel, uit beslissing 2/2014 PJE volgt dat de vervangende dwingende bepaling moet worden opgenomen in overeenkomsten.
- 20 § 3, lid 1, van wet DH1 bepaalt dat bedingen in met consumenten gesloten leningsovereenkomsten – met uitzondering van bedingen waarover individueel is onderhandeld – op grond waarvan de financiële instelling voor de vrijgave van de middelen voor de aankoop van het goed of voor de leasing de aankoopkoers toepast, terwijl zij voor de aflossing de verkoopkoers of een andere soort koers toepast dan die welke voor de vrijgave van de middelen wordt gehanteerd, nietig zijn. Hieruit volgt dat de verwijzende rechter niet bevoegd is om een onweerlegbaar rechtsvermoeden in het geding te brengen.

- 21 De Kúria, die de verwijzende rechter was in zaak C-26/13, heeft er ook op gewezen dat het toegepaste oneerlijke beding, namelijk het indexeringsmechanisme, het eigenlijke voorwerp van de overeenkomst betreft, zodat de uitsluiting ervan uit de overeenkomst tot gevolg heeft dat het karakter van de overige inhoud van de overeenkomst volledig wordt gewijzigd. De verwijzende rechter is hetzelfde standpunt toegedaan, namelijk dat zonder het oneerlijke beding de nuttige werking van de inhoud van de overeenkomst niet kan worden gehandhaafd, aangezien de partijen vermoedelijk een andere contractuele wil hadden.
- 22 Wat de volledige of gedeeltelijke ongeldigheid betreft, verliest de verwijzende rechter niet uit het oog dat volgens § 239, lid 2, van het oude burgerlijk wetboek – waarbij in 2009 artikel 6, lid 1, van de richtlijn is omgezet – een consumentenovereenkomst in geval van gedeeltelijke ongeldigheid slechts komt te vervallen indien zij zonder het ongeldige deel niet kan worden uitgevoerd.
- 23 De rechtspraak van de nationale rechterlijke instanties is niet eenduidig over de vraag of het onweerlegbare rechtsvermoeden op grond van wet DH1 tot gedeeltelijke of volledige ongeldigheid leidt. Dit is echter een punt dat, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof, door de nationale rechterlijke instanties moet worden nagegaan.
- 24 Volgens verzoekers kan de overeenkomst zelf niet worden uitgevoerd indien de oneerlijke bedingen worden geschrapt, aangezien de resterende inhoud de essentie en de essentiële elementen van de overeenkomst wijzigt. Indien de rechter de nuttige werking van de resterende inhoud zou handhaven, dan zou het beginsel van contractuele autonomie dus worden geschonden, aangezien hij partijen een overeenkomst zou opleggen die zij anders niet hadden willen aangaan. Verzoekers betogen in het bijzonder dat artikel 6 van de richtlijn (in de vorm van § 209, leden 4 tot en met 6, van het oude burgerlijk wetboek) en dus de gehele richtlijn rechtstreeks toepasselijk is op de onderhavige zaak. Zij voegen daaraan toe dat de gedeeltelijke ongeldigheid niet kan worden verholpen op grond van artikel 6 van de richtlijn. Zij verzoeken dat de arresten van het Hof in de zaken C-618/10, C-26/13, C-80/21 - 82/21, C-705/21, C-520/21 en C-[6]/22 aldus worden toegepast dat de bepalingen van de richtlijn de mogelijkheid van een geldigverklaring uitsluiten.
- 25 Verweersters beroepen zich in het geding op § 3, leden 1 en 2, van wet DH1, waarmee de wetgever het oneerlijke beding in de algemene voorwaarden die deel uitmaken van de overeenkomst, heeft willen vervangen door een dwingende bepaling over de toepassing van de wisselkoers van de Nationale Bank van Hongarije.
- 26 Volgens verzoekers wordt in de beslissingen van het Hof geen onderscheid gemaakt voor wat de ongeldigheidsgronden betreft. Indien een ongeldigheidsgrond wordt geconstateerd, moeten de rechtsgevolgen worden getrokken en algemeen en ondubbelzinnig worden toegepast.

- 27 Hoewel de verwijzende rechter via officiële weg heeft vernomen dat in de zaken C-565/23 en C-630/23 nog niet is geantwoord op de vraag hoe de ongeldigheid van een consumentenkredietovereenkomst kan worden verholpen, blijkt uit de verwijzingsbeslissingen in beide zaken dat de respectieve verwijzende rechters hun prejudiciële vragen enkel hebben toegespitst op de ongeldigheidsgrond die voortvloeit uit de schending van het transparantiebeginsel.
- 28 Uit het arrest van het Hof van 27 april 2023, AxFina Hungary (C-705/21, EU:C:2023:352), volgt dat de betrokken leningsovereenkomst volgens de toepasselijke Hongaarse wetgeving ook ongeldig was wegens het daarin opgenomen beding op grond waarvan een aankoopkoers zou worden toegepast bij de vrijgave van de lening en op de terugbetaling van de schuld een verkoopkoers, of elke andere soort koers dan die welke voor die vrijgave wordt gehanteerd, van toepassing zou zijn (punt 13). Verzoekers concluderen hieruit dat de verwijzende rechter ook verplicht is voornoemd arrest toe te passen wanneer de ongeldigheidsgrond voortvloeit uit het oneerlijke karakter van het indexeringsmechanisme.
- 29 Verzoekers hebben er voorts op gewezen dat de bepaling van wet DH1, die voorziet in de vervanging van de in de overeenkomst toegepaste koersen door de gemiddelde wisselkoers van de Nationale Bank van Hongarije (§ 3, lid 2, van wet DH1), een lager beschermingsniveau biedt dan de Unierechtelijke regeling, zodat de toepassing ervan in strijd is met het Unierecht. Bovendien beantwoordt deze bepaling evenmin aan de doelstellingen die de richtlijn nastreeft (in het bijzonder de aanpassing van de wetgevingen, het herstellen van het evenwicht tussen consument en verkoper en het ontmoedigen van het gebruik van oneerlijke bedingen). Zij verzoeken daarom dat niet het nationale recht wordt toegepast, maar dat het Unierecht rechtstreeks wordt toegepast, aangezien de nationale bepaling geen reëel evenwicht tussen de partijen bij de overeenkomst garandeert.
- 30 De nationale rechter van eerste aanleg houdt rekening met het arrest van het Hof van 2 september 2021, OTP Jelzálogbank e.a. (C-932/19, EU:C:2021:673), waarin het Hof op basis van een objectieve beoordeling heeft geoordeeld dat de litigieuze leningsovereenkomst oneerlijk en nietig was wegens de toepassing van verschillende wisselkoersen. Bovendien moet die nationale rechter ook het arrest in zaak C-705/21 toepassen. Aangezien de verwijzende rechter niet bevoegd is om de inhoud van de overeenkomst te wijzigen, in het bijzonder om er aanvullende inhoud in op te nemen met betrekking tot de belangrijkste contractuele verplichtingen, blijkt uit het arrest Simmenthal dat hij de met het Unierecht strijdige regel van een lidstaat buiten toepassing kan laten.
- 31 In punt 47 van arrest C-705/21 is het volgende verklaard: „[...] indien de nationale rechter, gelet op de aard van de betrokken leningsovereenkomst van oordeel is dat het niet mogelijk is de partijen terug te plaatsen in de situatie waarin zij zich zouden hebben bevonden indien deze overeenkomst niet was gesloten, [dient] hij zich ervan [...] te vergewissen dat de consument uiteindelijk in de positie verkeert waarin hij zich zou hebben bevonden indien het als oneerlijk aangemerkte beding

nooit had bestaan (arrest van 31 maart 2022, Lombard Lizing, C-472/20, EU:C:2022:242, punt 57).” Voor zover de verwijzende rechter de nationale bepaling niet toepast, moet hij de oorspronkelijke (juridische en feitelijke) situatie herstellen, hetgeen het Hof als waarborg voor de consument ook heeft vastgesteld in de arresten C-118/17 en C-932/19.

- 32 De verwijzende rechter is niet voornemens de consument zijn recht te ontzeggen „om zich [in de omstandigheden als bedoeld in het arrest van 30 april 2014, ██████ en ██████ ██████ (C-26/13, EU:C:2014:282)] ertegen te verzetten dat hij met toepassing van datzelfde stelsel wordt beschermd tegen de schadelijke gevolgen van de nietigverklaring van de gehele overeenkomst wanneer hij zich niet op die bescherming wenst te beroepen, namelijk in het geval dat de rechter zich door de verwijdering van het oneerlijke beding genoopt zou zien om de overeenkomst in haar geheel nietig te verklaren en de consument daardoor geconfronteerd zou worden met uiterst nadelige consequenties en dus in zijn belangen zou worden geschaad (zie in die zin arrest van 3 oktober 2019, ██████ C-260/18, EU:C:2019:819, punten 46-48, 55 en 56).
- 33 Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van 12 oktober 2023, Luminor Bank e.a. (C-645/22, EU:C:2023:774), is de verwijzende rechter van oordeel dat verzoekers in casu niet verzoeken om rechtsbescherming tegen de situatie die ontstaat door de volledige nietigheid van de overeenkomst wat betreft de terugbetaling in één keer van het bedrag van de ontvangen lening, aangezien zij ondubbelzinnig hebben verklaard dat zij de terugbetalingsverplichting als rechtsgevolg niet als bijzonder nadelig beschouwen en dat zij enkel vragen om hun daartoe een redelijke termijn toe te kennen. Uit punt 33 van voornoemd arrest blijkt dus dat de verwijzende rechter noch bevoegd, noch gerechtigd is om tegemoet te komen aan de vordering van verweersters om het geschil te beslechten door in de overeenkomst toegepaste koersen te vervangen – zoals bij wet vastgesteld – door de wisselkoers van de Nationale Bank van Hongarije.
- 34 Zowel uit hoofde van arrest C-645/22 als arrest C-19/20 is de verwijzende rechter verplicht de partijen duidelijke, ondubbelzinnige en volledige informatie te verstrekken over de te trekken rechtsgevolgen. De verwijzende rechter moet ook de regels van de procedure op tegenspraak toepassen (Karel de Grote - Katholieke Hogeschool Antwerpen, C-147/16, punten 27, 28, 29 en 35; Banif Plus Bank, C-472/11, punten 20, 22, 24 en 29; Asturcom Telecommunications, C-40/08, punten 31, 32 en 49, en Commissie/Ierland e.a., C-89/08, punten 55-61) en een debat toestaan over de feiten en rechten waarop hij voornemens is zijn beslissing te baseren. Hieruit volgt dat de verwijzende rechter verplicht is om de consumenten te informeren over de aard en de inhoud van het toepasselijke materiële recht, ongeacht of zij via wettelijke vertegenwoordigers optreden.
- 35 Wat het door verzoekers aangevoerde formele en materiële recht betreft, moet de nationale rechter in geval van een overeenkomst die om de in de vorige punten uiteengezette redenen volledig ongeldig is, in de eerste plaats beslissen ten aanzien van welke partijen hij de rechtsgevolgen trekt.

- 36 Bij de toepassing van de rechtsgevolgen moet de nationale rechter van eerste aanleg rekening houden met de arresten van het Hof, die rechtstreekse werking hebben, en hoofdzakelijk met punt 60 van het arrest van 16 maart 2023, M.B. e.a. (Gevolgen van de vernietiging van een overeenkomst) (C-6/22, EU:C:2023:216), en dus oordelen dat tussen partijen een reëel evenwicht kan worden hersteld in het kader van de rechtsbetrekking tussen verzoekers en eerste verweerster AXA Bank, aangezien die bank de oneerlijke bedingen heeft opgelegd.
- 37 Volgens verzoekers is het vaste nationale rechtspraak dat wegens de overdracht van de portefeuille aan de kredietgever, dat wil zeggen tussen AXA Bank en OTP Bank, geen rechten kunnen worden ingeroepen tegen de oorspronkelijke kredietgever. In § 6:208 van het burgerlijk wetboek is namelijk de mogelijkheid vastgelegd dat de partijen bij de overeenkomst kunnen worden gewijzigd. Bijgevolg acht de verwijzende rechter het zorgwekkend dat de oorspronkelijke kredietgever zijn verplichting kan omzeilen door de overeenkomst met toestemming van de Nationale Bank van Hongarije over te dragen en de partij die tot de contractuele betrekking toetreedt, binnen de werkingssfeer van de richtlijn kan vallen, zodat deze partij, zelfs zonder het specifieke oneerlijke beding in de litigieuze rechtshandeling te hebben toegepast, de bindende en reële rechtsgevolgen van de door een andere partij toegepaste oneerlijke contractuele bedingen moet dragen.
- 38 De rechtspraak van het Hof sluit uit dat de overeenkomst geldig wordt verklaard, zodat de verwijzende rechter moet nagaan of het herstel van de oorspronkelijke toestand (*restitutio in integrum*) of de verklaring dat de overeenkomst gevolgen sorteert totdat een beslissing wordt gegeven, voldoet aan de vereisten van artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van de richtlijn. Met andere woorden moet de verwijzende rechter in casu op basis van het beginsel van de afschrikkende werking beslissen welke verkoper de in de richtlijn vastgestelde sancties en preventieve maatregelen moet dragen. Daardoor is de verwijzende rechter tevens verplicht zich uit te spreken over de vraag of de sanctie kan worden toegepast op de nieuwe verkoper die toetreedt tot de contractuele betrekking en die weliswaar geen oneerlijk beding heeft opgelegd, maar door die toetreding tot de overeenkomst profiteert van de financiële en economische gevolgen ervan.
- 39 De verwijzende rechter heeft rekening gehouden met de mededeling van de Commissie betreffende richtsnoeren met betrekking tot de uitlegging en toepassing van richtlijn 93/13/EEG van de Raad betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 2019, C 323, blz. 4) en de daarin genoemde beslissingen van het Hof. In de beslissingen die sinds de mededeling zijn gepubliceerd is evenmin ingegaan op de mogelijke wijziging van een partij bij een consumentenovereenkomst, waarbij aan de kant van de verkoper een nieuwe partij (natuurlijk of rechtspersoon) toetreedt tot de overeenkomst.
- 40 De vraag die verzoekers in dit verband stellen is of de in de rechtspraak van het Hof geformuleerde afschrikwekkende werking kan worden omzeild doordat de schuldeiser die oneerlijk heeft gehandeld, in dit geval AXA Bank Europe SA (de

rechtsopvolger van ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság), haar portefeuille van overeenkomsten overdraagt aan een andere financiële instelling (in dit geval OTP Bank Nyrt). Verzoekers roepen hetzelfde recht in dat zij jegens AXA Bank hebben ingeroepen, aangezien zij de kredietgever is die oneerlijk heeft gehandeld. In Hongarije heeft de Győri Ítéletábla (rechter in tweede aanleg Győr) en de Győri Törvényszék (rechter in eerste aanleg Győr) vonnissen gewezen volgens welke de rechtsgevolgen alleen jegens de nieuwe partij bij de overeenkomst (in dit geval OTP) kunnen worden ingeroepen. Volgens verzoekers is deze rechtsopvatting in strijd met de richtlijn omdat de afschrikwekkende werking niet tot haar recht komt. Verzoekers voeren nog aan dat wanneer een overeenkomst ongeldig is, er geen sprake kan zijn van overdracht van de overeenkomstenportefeuille, maar hier wel rekening mee moet worden gehouden wanneer wordt verklaard dat de overeenkomst gevolgen sorteert [totdat een beslissing wordt gegeven].

- 41 Aangezien AXA Bank Europe SA haar volledige portefeuille van retail- en zakelijke overeenkomsten in Hongarije, waaronder veel consumentenovereenkomsten, heeft overgedragen, heeft de overdracht van de overeenkomstenportefeuille aanzienlijke economische en sociale gevolgen.
- 42 Opgemerkt zij ook dat de Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa (raad van de Kúria voor klachten inzake de uniformiteit van de rechtspraak) in zijn beslissing 10/2024.JEH van 1 juli 2024 de kwestie van subrogatie met betrekking tot de overdracht heeft behandeld. In punt [95] van die beslissing heeft de Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa verklaard dat „[...] niets eraan in de weg staat dat de partijen hun oorspronkelijke overeenkomst tot overdracht, in het geval van om het even welke (basis)overeenkomst naar burgerlijk recht, aanvullen met de subrogatie in het recht om de rechtsgevolgen van ongeldigheid vast te stellen”.
- 43 Dit betekent dat er, naast de overdracht van de vordering, tussen cedent en cessionaris ook sprake kan zijn van een subrogatie van het recht of de rechten die voortvloeien uit de ongeldigheid van de leningsovereenkomst, wat al dicht in de buurt komt van een overdracht van overeenkomst waarbij alleen de subrogatie in de verplichtingen van de kredietgever ontbreekt. Indien het grote aantal overdrachten in de toekomst wordt aangevuld met subrogatie, zal dit eveneens aanzienlijke economische en sociale gevolgen hebben.

Standpunt van de verwijzende rechter:

- 44 Zoals hierboven uiteengezet, stelt de verwijzende rechter zich op het standpunt dat de door verzoekers getrokken juridische conclusie terecht veronderstelt dat de wettelijke bepaling op grond waarvan de overdracht van overeenkomsten is toegestaan, negatieve gevolgen heeft voor de overeenkomst. Met de door de nationale rechter van eerste aanleg gestelde prejudiciële vragen wordt geen onderzoek van de inhoud van het nationale recht beoogd, maar wordt uiting gegeven aan de juridische bezorgdheid omtrent ten eerste de overeenstemming van de aangehaalde regeling met het beginsel van volle werking, zoals neergelegd

in artikel 2, onder c), artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG, en ten tweede de ondermijning van het hoge niveau van doeltreffende rechterlijke bescherming.

- 45 De verwijzende rechter is van oordeel dat het toestaan van subrogatie in combinatie met overdracht en met overdracht van overeenkomsten er in wezen toe leidt dat de consument de mogelijkheid wordt ontnomen om de hem uit hoofde van het Unierecht gegarandeerde rechten te doen gelden: de consument kan zijn recht niet doen gelden jegens de oorspronkelijke kredietgever, terwijl de rechtsopvolger van die kredietgever niet als zodanig kan worden beschouwd in de zin van de artikelen 2, 6 en 7 van de richtlijn.
- 46 Gelet op het voorgaande kan de verwijzende rechter in de eerste plaats niet beslissen welke verweerster rechtstreeks wordt geraakt door de noodzakelijke beslissing over de rechtsgevolgen van de ongeldigheid van de overeenkomst. Dienaangaande beklemtoont de verwijzende rechter dat ervoor moet worden gezorgd dat de procedureregels van de lidstaten niet leiden tot een belemmering van de volle werking van het Unierecht of tot een ondermijning van het niveau van doeltreffende rechterlijke bescherming.
- 47 Op grond van het publiekrecht is de nationale rechter verplicht om zich definitief uit te spreken over het betwiste of geschonden recht. Daartoe moet die rechter nagaan welke gevolgen de bepalingen van het oude burgerlijk wetboek en de wet betreffende kredietinstellingen, dit wil zeggen de inhoud van het nationale recht, hebben voor de overeenkomst tussen partijen.
- 48 § 17, lid 1, van de wet betreffende kredietinstellingen schrijft voor dat de bepalingen van het burgerlijk wetboek inzake de overdracht van overeenkomsten van toepassing zijn op portefeuilleoverdrachten, met dien verstande dat een portefeuilleoverdracht er niet toe leidt dat contractuele garanties tenietgaan en dat er geen verklaring van de wederpartij bij de overeenkomst vereist is. Voor zover een overeenkomst ongeldig is, volgt uit deze bepaling ook ten eerste dat een consument geen aanspraak kan maken op een eventueel te veel betaald bedrag tegenover de partij die dit bedrag heeft geïnd, waardoor hij zijn recht in deze rechtsbetrekking niet kan laten gelden, en ten tweede dat de wetgever de consument verplicht om zich te wenden tot de persoon die tot de contractuele betrekking is toegetreden, die er mogelijk toe is toegetreden om, bij wijze van spreken, de oneerlijke kredietgever „wit te wassen”. Het is goed voorstelbaar dat de persoon die tot de contractuele betrekking is toegetreden, insolvent wordt wanneer een groot aantal consumenten een rechtsvordering instelt en die vorderingen wordt toegewezen. Dit zou betekenen dat de betrokken consumenten de mogelijkheid van een doeltreffende rechterlijke bescherming verliezen, zodat alleen een formele beslissing over de rechtsgevolgen van de ongeldigheid moet worden gegeven.
- 49 Uit het voorgaande volgt dat de verwijzende rechter het Hof om een juridische uitlegging verzoekt teneinde te bepalen of hij, overeenkomstig het arrest

Simmenthal, verplicht is om de bepalingen van het burgerlijk wetboek en de wet betreffende kredietinstellingen, volgens welke de oorspronkelijke kredietgever zich uit de contractuele betrekking terugtrekt terwijl de cessionaris van de overeenkomstenportefeuille tot die contractuele betrekking kan toetreden, naast zich neer te leggen en dus buiten toepassing te laten.

- 50 In de tweede plaats kan de verwijzende rechter niet beslissen over de omvang van zijn bevoegdheid met betrekking tot de toepassing van de afschrikkende werking. Hij acht het verontrustend dat de afschrikkende werking moeten worden toegepast op de oorspronkelijke oneerlijke kredietgever, in overeenstemming met de rechtspraak van arrest C-520/21, terwijl het Hof zich tot op heden nog niet heeft uitgesproken over de vraag of een persoon die als partij tot een contractuele betrekking toetreedt en die geen blijk van oneerlijk gedrag in die betrekking heeft gegeven, zonder schuld kan worden gestraft. Het is evenzeer verontrustend dat de partij die oorspronkelijk een overeenkomst met de consument heeft gesloten zich, in strijd met het doeltreffendheidsbeginsel, zelf kan uitsluiten. Indien het Hof de richtlijn aldus uitlegt dat de verwijzende rechter de overdracht van de overeenkomstenportefeuille naast zich neer mag leggen en bevoegd is om de afschrikkende werking op de oorspronkelijke kredietgever toe te passen, kan de verwijzende rechter in casu op goede gronden de desbetreffende regels van het burgerlijk wetboek en de wet betreffende kredietinstellingen buiten beschouwing laten.
- 51 In de derde plaats verzoekt de verwijzende rechter om uitlegging van de richtlijn op grond dat hij met betrekking tot de aan zowel consumenten als wederpartijen te verstrekken informatie niet gerechtigd is om de richtlijn aldus uit te leggen dat hij ambtshalve rekening mag houden met de inhoud van Unierechtelijke handelingen die de lidstaat niet in zijn eigen rechtsorde heeft omgezet.
- 52 Het is algemeen bekend dat richtlijn (EU) 2019/2161 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 onder meer richtlijn 93/13 heeft gewijzigd. Het Parlement en de Raad hebben vastgesteld dat niet alle lidstaten ervoor zorgden dat de inbreuken in kwestie worden bestraft met doeltreffende, evenredige en afschrikkende geldboeten.

„Om een consistentere sanctietoepassing te bevorderen, met name voor inbreuken binnen de Unie, wijdverbreide inbreuken en wijdverbreide inbreuken met een Uniedimensie in de zin van verordening (EU) 2017/2394, dienen in richtlijnen 93/13/EEG, 98/6/EG, 2005/29/EG en 2011/83/EU gemeenschappelijke niet-limitatieve en indicatieve criteria te worden ingevoerd voor de toepassing van sancties. De aard, ernst, de omvang en duur van de inbreuk moeten bijvoorbeeld tot deze criteria behoren, evenals elke vergoeding die de handelaar de consumenten voor de geleden schade heeft aangeboden. Herhaalde inbreuken door dezelfde dader wijzen op een neiging tot het plegen van dergelijke inbreuken, en vormen daarom een belangrijke indicatie van de ernst van het gedrag en derhalve van de noodzaak om het niveau van de sanctie te verhogen teneinde een afschrikkend effect te bereiken. Indien de relevante gegevens beschikbaar zijn,

moet rekening worden gehouden met de als gevolg van de inbreuk behaalde financiële voordelen of vermeden verliezen. Ook kunnen andere voor de omstandigheden van de zaak toepasselijke verzwarende of verzachtende factoren in acht worden genomen.”

- 53 De lidstaten moesten uiterlijk op 28 november 2021 hun maatregelen kennisgeven aan de Commissie. De verwijzende rechter is niet op de hoogte van enige maatregel die Hongarije zou hebben vastgesteld.
- 54 Het recht waarop verzoeker zich in het geschil beroept, omvat duidelijk de toepassing van de afschrikkende werking. De rechter moet zich uitspreken over de rechten die in het geschil aan de orde zijn. De vraag luidt: Kan de consument zich rechtstreeks beroepen op de bepalingen van voornoemde richtlijn wanneer de lidstaat deze niet in nationaal recht heeft omgezet en niet de nodige en verwachte maatregelen heeft vastgesteld? Indien de consument zich in het kader van de hem door richtlijn 93/13 gewaarborgde rechten niet rechtstreeks op voornoemde rechtshandeling kan beroepen, is de rechter dan bevoegd om ter verwezenlijking van het doel van artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van de richtlijn, een doeltreffende, evenredige en afschrikkende sanctie toe te passen, zodat het recht doeltreffend kan worden ingeroepen tegenover de oorspronkelijke kredietgever, zonder rekening te houden met de overdracht van overeenkomsten en de wetgeving die deze overdracht toestaat?

Achtergrond van het verzoek om een prejudiciële beslissing (C-628/23)

- 55 Bij beschikking [OMISSIS] heeft de verwijzende rechter besloten de prejudiciële procedure in te leiden. Bij beschikking C-628/23 heeft het Hof het verzoek om een prejudiciële beslissing echter afgewezen wegens kennelijke niet-ontvankelijkheid.
- 56 Aangezien de nationale rechter het recht heeft het verzoek om een prejudiciële beslissing te herformuleren door de motivering en de inhoud ervan te wijzigen, houdt de verwijzende rechter in dit verband rekening met beschikking C-628/23 alsmede met de beschikking van 19 februari 2024, Getin Noble Bank, (C-449/23).
- 57 Voor de beslechting van het hoofdgeding is dus een nuttig antwoord van het Hof nodig, aangezien de nationale rechter van eerste aanleg in zijn beslissing moet uitleggen waarom hij het nationale recht naast zich neerlegt en de aangehaalde bepalingen van het burgerlijk wetboek en de wet betreffende kredietinstellingen in casu niet toepast. De passende rechtsgrondslag moet echter niet in het nationale recht, maar in het recht van de Unie worden gezocht. Bij de verwijzende rechter is een concreet geschil aanhangig waarin verzoekers betogen dat het door hen ingeroepen recht vereist dat de in het burgerlijk wetboek en de wet betreffende kredietinstellingen opgenomen regels inzake de overdracht van overeenkomsten worden omzeild, terwijl verweersters betogen dat het rechtsgevolg van de portefeuilleoverdracht niet in strijd is met de richtlijn.
- 58 Gelet op punt 26 van beschikking C-449/23 is de verwijzende rechter niet verplicht om een afzonderlijke (interlocutoire) beslissing tot ongeldigverklaring

van de overeenkomst te geven, aangezien het geschil tot doel heeft de rechtsgevolgen van de nietigheid te herstellen, en bovendien maakt het onweerlegbare rechtsvermoeden een interlocutoire beslissing overbodig. Voorts heeft het Hof dit evenmin geëist in de vergelijkbare zaken C-26/13, C-118/17, C-932/19 en C-705/21, en heeft het ook geen niet-ontvankelijkheidsbeschikking gegeven in zaak C-630/23.

- 59 Uit zijn arresten in de zaken C-118/17, C-51/17 en C-932/19 volgt dat het Hof zich ervan bewust is dat de wetgever heeft gelast de uitgesloten contractuele bedingen (die voorzien in de toepassing van de aankoop- en verkoopkoers) te vervangen door de dwingende bepaling van artikel 3, lid 2, van wet DH1. Ook de Fővárosi Törvényszék (rechter voor de agglomeratie Boedapest, Hongarije), die het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-565/23 heeft ingediend, heeft erop gewezen dat § 37 van wet DH2 de consument belet het recht te doen gelden dat voortvloeit uit het rechtsvermoeden van nietigheid van het indexeringsmechanisme en afwijkt van de inhoud van de dwingende wettelijke bepaling die de vervanging door de wisselkoers van de Nationale Bank van Hongarije voorschrijft. Aangezien de verwijzende rechter de juridische conclusie heeft getrokken dat de overeenkomst volledig ongeldig is, moet hij beslissen hoe de rechtsgevolgen van deze ongeldigheid moeten worden hersteld. Hoewel de arresten C-565/23 en C-630/23 betrekking hebben op eerdere vragen van materieel recht in dit verband, bestaat het belangrijkste probleem voor de verwijzende rechter erin te bepalen op welke rechtspersoon hij de rechtsgevolgen moet toepassen. Zonder nuttig antwoord van het Hof kan de verwijzende rechter niet beslissen of de partij die zich uit de contractuele betrekking terugtrekt, desondanks binnen de werkingssfeer van richtlijn 93/13 blijft vallen, en evenmin of de rechtspersoon die tot de contractuele betrekking toetreedt, binnen de werkingssfeer van richtlijn 93/13 kan vallen zonder een overeenkomst met de consument te hebben gesloten en zonder oneerlijke bedingen te hebben toegepast.
- 60 Wat de door hem toegepaste afschrikkende werking betreft, moet de verwijzende rechter beoordelen of de consumenten reeds 10 052 272 HUF hebben betaald van de 20 000 000 HUF die de oorspronkelijke kredietgever heeft uitgekeerd, zodat zij overeenkomstig het in zaak C-520/23 vastgestelde criterium enkel het verschil verschuldigd zijn, dan wel of zij een ander bedrag verschuldigd zijn. Wat de toepassing van de afschrikkende werking betreft, is de verwijzende rechter van oordeel dat het beginsel van arrest C-520/21 van toepassing is, volgens hetwelk geen enkele vordering om welke reden dan ook van de oneerlijke kredietgever kan worden aanvaard die verder gaat dan de terugbetaling van het geleende kapitaal.
- 61 De verwijzende rechter kan beslissen of de nietige overeenkomst kan worden overgedragen (tussen OTP Bank en OTP Faktoring), maar hij kan niet op eigen houtje beoordelen – op grond van artikel 267 VWEU – of hij de wetgeving inzake de overdracht van overeenkomsten naast zich neer moet leggen.
- 62 De overdracht van overeenkomsten heeft als rechtsgevolg dat de partijen bij de overeenkomst worden gewijzigd – wat niet het geval is bij de overdracht en

overname van schulden – en beïnvloedt de toepasselijkheid van richtlijn 93/13 dermate dat de oorspronkelijke kredietgever buiten de werkingssfeer van de richtlijn kan komen te vallen, terwijl de partij die tot de contractuele betrekking toetreedt er evenmin onder valt.

- 63 Indien het Hof de richtlijn aldus uitlegt dat de oorspronkelijke kredietgever of zijn rechtsopvolgers in elk geval binnen de werkingssfeer van richtlijn 93/13 vallen, kan de verwijzende rechter dus in de eerste plaats de in arrest C-19/20 bedoelde informatie verstrekken en in de tweede plaats uitspraak doen met inachtneming van de materiële bindende kracht van het arrest van het Hof.
- 64 In het licht van het voorgaande wenst de verwijzende rechter antwoord te verkrijgen op de vraag tegen welke verkoper de rechtsgevolgen van de ongeldigheid op grond van de richtlijn kunnen worden ingeroepen en op welke verkoper de bepalingen van de richtlijn van toepassing zijn.
- 65 Om al deze redenen heeft de verwijzende rechter het Hof krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de in het dictum van de beschikking geformuleerde prejudiciële vragen.

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke overwegingen]

Boedapest, 10 oktober 2024.

[OMISSIS]

[ondertekening]